

Ex. A GRAN, THEOPHILUS

Su. Saml.
Litt.
Lapsk.
(72.)
1700-1829

Elsan Lauren Meitan

nuokofes Wiesom ja salog

Jabmen.

[Tap-flickhan Elsa Lawdotters upp-
byggeliga dödsvång och saliga död.]

Trycketum Herno Sandesne 1811.

Tan jaken 1764 algosne, pāti Joeko-
moeken Skolei akt same neita, kute
lei lākke ja kālm jaki muoras, ja kuten nam-
ma lei Elsa Lauren neita, Sjoksiokken sitast.
Nutebu jaken, lei alde pārasub ābba, fluora
mainotemin, Skolast heibmai luoitetum. Kāste
Elsa kušai, atte alde ābba lauloi ja lāp-
kai kirjaisne, algi sodn saggamust samatet
Skoloi pātet, wai ai sodn ādtjoli sabma
tābdemes ja tiuoukases Kristusen lārosne.
Jkka mai, tassa ko pāti, puotsak muoidnoi,
ibtjib dauš sitti hitet atte tiuostotet so. Sodn
lei sādidos ja puorak mana, ja āljok tan
pargoisne, juob sodn matti, ja wuofeti sard-
notele ustob kirjai, kuteb sodn wallate kāsset
sitti eritpiejet kātaistes. Ko sodn pāti Sko-
lei, lei sodn juo lākkam A B C Kirjeb ja
lākkab Lutherusen Katjesast, juob alde ābba
lei āppam so. Kassa lesen muddon, lei sodn
i koros lākkam ābba Lutherusen Katjesab ja
āppetejen Högströmen kattjalwas Kirjeb, ai-
nat ai kālm āuwe pekkit Swebelien kattjal-
wasst; ja tassan matti sodn laulet massak
kaihit Psalmiit Sami Psalm Kirjesne.

Ko sodn pätti Skolei, lei sodn puoissat, ja, kotte munji muoidnoi, waiwastowi sodn leppa wankast, juok ädnami reiwest peiwai, nau atte wirti änamust wästahet saugon nai; ißkan dauk lastekats timai peimen tjäkkahi paijas. Alde famoi uttanem tsuoißoti puorist, atte jabmem pädd lei sunji lakkla, mab mon idtjib sunji tjäkkodatte. Sodn lei awon, wassa sawati ainesumust, wai jabmet lulu Zubmelen manan, ja naute piäset ekewe erit. lappomest. Sodn räkkäli päddäläkk wele ja wele ailesub ajatassemin. Sodn läkki mab sodn matti, ja ko mon astib, tjäkkahib mon gärdnast alde sägon. paldelen.

Akt Sodnopeiwen, ko suolke Kyrkosi päli, sitti sodn tetet predikon sisadnetuseb. Ja kasse sije lejiin jättami mab sije muitin predikost, hälagärin sije ai tai pir, kuttet tan peiwen lijen mannam HERRAN Elkedes massaßi ja suopsestin, atte tai laskan lei akt neita, kolm ja läkke jalki alderen, jukko tal muostes palen mannai HERRAN tällöi. Kasse lei kullam tab suptsestemeb, piejei sodn pärtas mällot. Kätsesi paijas almai, sjuoketi ja jätti: Ah! Waipe todn lulu muokasen ärron, te pe le todn salog ja lykkokes! kuttit pakoit sodn jätti pälm palen.

Taste ärröi sodn sßawot tan peiwen; muttemin wästahi sodn ja muttemin tjäkkahi sodn sängost. Alde pargo lei tjada läkset Äiddä Testamenteb tate Wiles tjalogest, ja taiwai tjada läkset witaß äimepelleß Ruthe-rusen ja Swebelien Kätsesist, Elkedes massa-sen pira; wassa ainesumust ajatalli sodn sis-pie.

piejem pakoit. Sodn pieji suste kirjeh erit,
ja jätti ailes ajatalemis: pärret ja jukset
taste kaitah! miše ädtjobe kaitch; tat le Je-
susen rubma, tat le Jesusen warra, juob
miše ädtjobe pärrat ja jukset . . . suddoi
andagas luoitemi, ja So muitolasei. Tasse
sjuoketi sodn ja jätti läanes kiälin: ah! wat
mon ädtjolib mannet HERNAN Ekkebes
massasi: mon sitab pärret Alde ädtjeb, mon
sitab jukset Alde warrah: mon sitab ärröt
Zubmelesne: mon sitab ärröt aht Zubmelen.
Tat le ulkoswaddelum suddoi andagas luoite-
temi: mon tarbahab suddoi andagas luoite-
meh, ja mo jakkon nannostattmeh. Miše
berribe pärret ja jukset Alde muitolasi. Si-
tab atte mo siälo kaska muitajet Alde jab-
memeh ja tab Testamenteh, mah sodn takki . . .
ah, maggar salog muoitolmas!

Jutte mon wuoidnib, atte alde waino-
tem, Ekkebesmassasi mannet, suorah sjaddei,
te jatib, atte sodn kaskai ädtjot mah sodn
wainoti, nammatum pätet Zubmelen tällöi;
mi, alde etjes situden ja kaskame lassatalle-
men melt, kaskai sjaddeet mangebu peimen.

Ekkeben anoi sodn kinteleh, ja ijan tjada
läkki sodn Lutherusen ja Swebelien tjalge-
semeh tan witaden äime pekken päijel, ja
Äppelejen Högsströmen predikob Palm Äileken
adnetum.

Jodielen, kassaden timen muddon, ano-
tatti sodn, atte tat meretum mälle kaskai
sjaddeet mo kammarefne. Jutte pallib, atte
sodn i wejittja nau kulle sängost ärröt, lihj
kuit paorebut sitam, atte sodn litja wäna-
ham,

ham, walla is dāuf nāle matta plättot si
pātemest mo lusa. Ko kail lei reibetum
tjāgni sodn, piktastowum ja tälwotum tais
ätja manāst. Seima fuolle ja kassekatjal
paldalmattijst lijen ai siādes. Meita lakka-
ni, ja luitabi puolwādis nala ton tuteken nālñ,
juffo lei piejetum so teti guelpai aft stolen
paldelen. Sodn wuoidnoi atwe hugson ja
suorganemen, ja anoti wai skālo-prediko lūti
ārrojet, tassa ko sodn ādtjoli wastatesit kal-
lekattji kattjalwasi nala, kuteh leijn paijas
pātam waimosnes ja takkin sunji ādna suor-
gob. Kasse lei tassa lāppeb ādtjom, jätti
sodn:

Jb le anje pātam tan alderi, atte HER-
MAN Ekkebes mallas malla munji wadde-
towet, ja mon pāllab tantet, atte mon tassa
owuokafen mannah? Mon wastelib: mi wad-
nona to alderesne, tab teuta to sjālon tād-
dem. Todn pārrestowah ja kailelowah rel-
tesfārddgwuoten mete. Todn berrih kassetuet
jubmelen tāllon kuoren. HERMAN ets kät-
tjo to, atte jasskatuseb ādtjot sjālosat.

Mubbades jätti Sodn: Mon is anje
matta muittost lākket kailit Swebesien kat-
tjalwast, ja todn raukah dāuf, atte ātjah
Skole manah kalleh tait mattet, autel ko sije
ādtjoh HERMAN Ekkebes mallas mannet;
kollies mon te mattitjah wuokafen ārrot?
Mon wastelib: tah ātjah manah lāh hālson,
ja tantet i tat skado, atte sije ānesub sjad-
doi pāteh, autel ko ādtjoh mannet Ekkebes
mallas. Njaldattes kait dāuf lifan man-
gela, mah sije lāh lārom. Walla to puot-
fel

selmas i metesa mabke ajanemeb. Mab tobn
tetah, le nuokes, ja tobn adnah aft tojete-
meh, juffo paiielmanna tai atjasi; nau atte
mon, ko Zubmelen saddek-buda, kait jalos-
wuosteina mattab tunji rappet haje katen uf-
sab. Tasa jatti sodn: mon pallib, atte tobn,
puotsakwuotam tet, idtijih site piattot mo, ja
atte mon naute lijib olykkokasen ja autel
padden mannet Ekkeedemallasi, ja sjadbet sak-
kolatjen H E R R U N rubmahi ja warrai.
Mon wastetib: Mon kallab tunji Zubmelen
auten sakkolatjen arrot, jus ib le Zubmelen
Pakon mete atsatam to; ja man anab mon
ajatastab to wuokes, tatte wissasub mattab
mon tjarget, atte tobn patah wuokas ja puo-
rist tuostotum qwosse H E R R U N Tälloi.

Kälmadest jatti Sodn: Mon jalkab luit,
atte Zubmel andagas luita munji mo sub-
doit; walla dauk munji wadnona famo ad-
netet tab, mab täiwotab; maggarats le Zub-
melen andagas luitem? Jus muttem palen
maddab; lalka kus Sodn te munji tait sub-
doit, juoit Sodn tassa andagas luita, jalla
läh kus tah äbbälakes luitetowum? Mon
pallab, atte kattjab suddoi, jus wiesob. Mon
wastetib: Zubmelen täiwotasah läh nanno-
sah ekewesne. Sodn andagas luita suddoit
nau, atte i tast kassel taiti nal ussjota, ja
Sodn luostota suddarit arbmoi, ko sije jär-
geleh etjebse. Walla miye mattebe äddä sub-
doi tjada kattjet ja, jus epe wast puoretameb
takka, eritlappetowet. Walla ale palla tate
päteje aikest! Ko miye alwarin ja hugsoin
äisebe mijen salogwuoteb: Ko lepe warokah:
ko

ko rekteslaka nittebe armon waddest; te war-
jelomebe salogwuotei, Jubmelen famon tjada.
HERN nimota tab mihi jalketum tawereb
nau warjelet, atte etjel Jubmelen famo i
kalk tab äisot. Tai nala wasteti Sodn:
Paje nayo Jubmelen pargo älelomet Jesu-
sen nammasne; massa räffälet kairah Jub-
meleb, wai mon lulu ärröt wuofas kalla
manan!

Käffe sodn lei tuostotam Ekkelesmassa-
seb, tälwotowi sodn sängosas ruoptot, ja
wällahi, äbbä tan peimen, sijawot ja jaffes;
sodn ädi ai puorakit ijan. Ididieten ko le-
jib paijastjuodisjelan ja räffälwasit adnam,
wadhib mon alde sängon käl ja kättjatis
mahtes tal wiesoi. Sodn tierögäi ja jätti,
atte Jubmel lei muitajattam sunji alkeb sud-
dob, juob sodn lei äjalbattam ja naute i tää-
destam. Mon kättjolb so hälet munji piko-
silt, ja sodn jätti: Käsekats jaki tan aute-
len kättjoi adnam mo pätsöit reinohet. Jutte
rasjoi tan peimen, te tjäkketib akt muora
wuolen ja ädajib. Ko kätai pätib, katoim
qwekte pätsöy, kuteh kaudnetowin nelse pei-
wi mangelen, ja kütte lejin erit qwotsom tatne
päden ko mon ädib, juoit mon jättib, atte
lejib lappom kautjes wuobmasne. Tane mäl-
lesne leb mon wuostakin kelestam ja äskan
aitigit tässjen adnetam, kuti ib tasi wele malla
kaudnetet, wai ädijolib andagas luoitemen
pira räffälet; ja likan leb mon HERN
ekkeles massasi mannam. Mon wastetib i
HERN le wissast ai tunji tab manawuo-
tat mäddeb andagas luoitam; dauk mon
puo.

puoraken adnab, atte sodn talle muitajih ja
tåbdestih tab nau so suddob, ja nåute mat-
tab råtkålet Rådnesfejat andagas luitemen
pira. Mon lakkasub todn pätah Zubmelen
sehremuotei, tatte ussebut mattab todn kilet
juokke suddo trebleb. Mon kättjoi so åbbå
wainosnes ja tårwosnes wuoingnastet alde
HERRAN ja Rådnesfejan fatmasne, ja So
ljada wuordet oft salog jabmemeb.

Tate mangel laudnib mon so akew ja
stesen ja åwon; walla alde sawatem, atte
warga mannet tate haggast, sjaddei aine
suoran. Sodn jätti tat atte Zubmel ila
luffalasti walbatjet so tate gdnamest, ja sodn
råtkåli Rådnesfejeb, wai sitali sunji tab hå-
lemeb andagas luoitet. Mon wainotab jab-
met, jätti sodn; walla i taste atte waiwa-
stowab, jutte mo puotselwas le talle nau lep-
pes, atte mattab sängost tjåklet ja wabset.
Walla te tåbdab, atte leb puotses. Walla
mon wainotab Zubmeleb wuoidnet, ja årrot
tai salogi kum almesne. Mo pailo le aipa-
num, ja mon tårwostallab atte kallab salo-
gen sjaddet. Wuoidnob kuit åtjasi puotses,
walla mon wiesob talle puorebut, so kasse
lejib puoremus hålsoin, ja ib sita tab mo
wuoket målsot tate haustesumus peiwen au-
test wåralbesne. Mon sitab ai anje wiesot,
jus HERRAN nåu sita, ja mon sitab wai-
wesumus haggab adnet, aines wal sawab
atte ib lulu lappet tab awob Zubmelesne,
juob talle tåbdab. Mon jättib: tat motta
gagnelesub sjaddet sjålaitat, jus HERRAN
etjeb muttemin tuste tjåketa. Te piejei sodn
tåti.

Kätitas määstot, tappi tjalmites ja jätti: HEN.
RA! jús Todn jägelah arodejabt mo lute,
te pe Todn mo kullögafen ja kerdiesen ma-
nan takkah! Käffe To anab, te ib lafete jús
kroppam ja sjáalom waipanijen; walla jús
lappet lulib To armob, te pe leb káikit lap-
pam; jutte Todn le mo welle, mo jásfatus
ja mo áse.

Käffe mon iddieten taste So káit pätib,
lei sodn waimost awon, ja supsesti, atte sodn
liji aiwe hauffes niákosne. Pradnestállenab ad-
nam kállekati atlesi kum, juoi kum sodn lei
hálam Zubmelen ja Eädnestejen armon pira
suddari wuost, Alde stuora famon ja härlog-
wuoten pira, almen pira ja tai salogi awon
pir almesne. Sodn puoikaldatti tait, kuteh
lejen árróm suina, ja jätti, atte tah lijen
tjabbakah, rainesah, puorist piktestum, puo-
rewiljokah, puoremialakah ja härlogah, ja
sodn gwektastalli, jús kánke sajen ádnamesne
mattet luli kaudnetowet taggar awo, juob
sodn tai sefen lei tábdam. Sodn jätti mu-
nji: Todn lejib ai sefren sijain, ja tjuowoib
sijeb kullkes káinob; walla páddátjen mangel
patsh todn ja mon tjuowoib mo sefre al-
matjit. Mon lejib awon suina ja jättib,
atte Eädnesteje taina paji so ájaldattet rub-
mahes waiweb, ja wuostatti alde sjáloi tai
muotolasi tjada, atte káit puoreb elem le
karmetum taiti Zubmelpállolatjita; ikkan tat
salogwuot lei suorab, to mab kuttel tjalme
lei wuoidnam, jálla kuttel pelje kullam, jálla
kuttel waimo tábdam. Mi munji páta, tab
mon takkah. Mon adnab to kátast, mon
tjuo-

tjuomob to, karmetatjet to; walla ko Ange-
lah wuolgateb to, te pe kuit patsab anje
paddon.

Abba tab peimeb wallahi sodn sšawot,
ja awosi wainuosi. Kasse tab atjah mana lãf-
ten alde sãngon tuoren, jãlla lauloin juoble
psalmeh, ko sodn aften lauloi famos mete.

Mubben peimeb idbieten, kasse so kãil
pãtib ja katjatib alde wuoken pira, tjuostoi
sodn mo tšaineje njalmin ja awos arodejin,
jãtten: tat le aiwe puorať wallahet jabnem
sãngon nala; Ib le kãsset wiesom ja hãlsom
aiken tane wãrãdesne tãddam taggar awob,
maggareb tane mo wuokesne tãddab: mag-
garats awo littja te almesne tai ailesi sečen!
Mon leb tane ijan sebren årrom qwekte tjab-
bať neitai. Tah wallahin muina sãngosne,
akta rektes ja mubbe kãrro pelen. Sãngo
paiti ko silba ja gãlle, ja tah neitah lejin
aiwe hãrlogah. Tah adnin farosnes welkes
ja tjabbať piktast, juoisne sije mo karmetin.
Miije tjuodtelime paifas stãkatjet, ja mon
kullib kuttekeb jãttet: Awostallob ja kerjotob;
jutte libban hãjo le pãtam ja Tan mãrse
le etjebši karmetam. Atja kãl wasteti: sa-
logah lãh tah, kuteb lãh kãttjotowum lib-
ban hãjoi. Walla kasse kãtsajib, lei tat kãil
tun. katom. Mon jãttib: Jubmel wuolota
manabse aiwe hausses ja suottes niãtai jab-
nem sãngosne. Tassa sodn wasteti: tat id-
tji le niãko; tat lei anab ko niãko; kuit
wãkoit sodn mubbadest ja kãlmadest jãtti,
ja sjuoketi, aiwe ko lulin pahan wãdam,
atte mon niãkon kãttjoib alde wuoidnemeb.

Mon

Mon jätti: Mäklä mi tat luttia ärröm;
walla mon wuoidnab awoin, atte HERNA
tai muotolasi tjada lesa ustoht, häggabt ja
waimoht tate wäraldest tan päteje härlog-
wuotai; ja taste jabmen, kute mädäsi le al-
mos wuodnajes, tuste nau kerohen ja puo-
rahen adnetowa, atte ih ädnakit tädda prop-
pen ja jabmem waiwist. Sodn wasteti: ib
le mon ädnak puotse: ib mon ädnakit tädda
proppam waiwist; walla mo sawatem Zub-
melen lusa päätet le nau suores, atte mon
ib matte tab sardnot. Ib le tuostam tan
pira hälam, jutte leb passam sjärgotemist
okierdiešwuotam tet, ja tan tet, atte ib lit-
tja Zubmelen wiljoi wuolletats; walla mon
leb dauk alo Zubmelen auten täbdestam tab
ko suddob, juon autest mon leb andagas luoi-
temen pira räffäläm, ja anje räffäläb. Härt
iddieten ko peime itta, uffjotad mon naute:
Armokes Zubnell! Ib kus kalf marga ädtjot
ätjaseb peimeb wuoidnet, jukko i pässel wuol-
lana. Dauk leb mon lassas ja wiljokes
wuordatjet; jutte ib fuit tasne kullen aiken
ärröm sajeb pätitje adnet. Sodn räffäli
tal mo waimost, atte warrotakait sardnot
alde aittigiti, ja jättet siji, atte sije idtiin
kalka so tierot; jutte, jätti sodn, mon jamab
Zubmelen manan, ja mannab taist wäralden
waiwist Zubmel etjes härlogwuotei, kusne
mon, atte ädtjot sije wuoidnet ja sijn kaud-
natet; täbben kalkebe miše wädnešsejen ludne
ekewen amosne aften wiesot. Sodn jätti läg-
nes kädlin: kute sije kalf sijen puorakwuot-
ten tet mo wuost, walla ainesumust tanautešt,
atte

atte sije tiptin mo skolei pätet; tat mäfte
sjaddei puoresjugnatum päddasne. Sodn rät-
käli, atte kaskib kättjot siheb puorist niktet
armon aikeb, ja muoneti kassekatjilt mädodoit,
kutteh berrin rektotowet, ja lasseti tassa: mo
ädda piktesit, juoit leb tasne ädtjom, le äd-
nam káromen, tah berrih ruoptot tehe puot-
tetowet. Mon kättjoib so tan pir hugso-
ten ärröt, ja jättib: to edne kaska gärdnast
ädtjot tait aimon adnet, so manan muoito-
lasi. Tan peimwen lei sodn aime kiäwom,
walla wälähi sijawot ja jasses.

Elkeden, räkkälwasen mangel, kättjot
mon atte qweste neitah ja akt tärdo kaskin
käiset alde sängon fuoren; walla jura te
mon siheb astestam ulkos pätet, kättjoi sodn
fuolkeh jadderet kinteleb ja sängoi wadset.
Sodn idtji site, atte kuttel so teti kaskai
pargob adnet. Tab lei sodn lassetam: jus
kuttel tijast sitaluli muina älet, te tat luli
puorak, walla epet ädtjo mo paijel käiset!
Walla, to sije idtjin wasteta sunji maiteh,
tjaimet sodn ja jätti: epet kuit tuoste muina
alten wälähet, pallost atte mon jabmah;
walla wiesob kuit anje tan ijan. Jus ai
jabmet lulib, te ib sita, atte kuttel kaska mu-
ste pallat. Mon tetab atte wiesoje almatjah
palleh taist Jabmasist. Mon leb ai tab tak-
lam. Walla, jus Jabmekah mattalulun
mable takkat taiti wiesojiji, te lulib mon
tiji puoreb ja i pahab takket. Mon lulu
gärdnast tjuomot siheb, kuteh Jubmelest ul-
kos sabbatoweh teudnatjet tait, kuteh salog-
wuoteb arbet kalleh.

Abba ijan wälähi sodn' sijawot; walla
ibbieten, ko suolkeh paijas tjuodtjelin, kat-
tjati sodn talla jus mon anje lijev kätšajam:
Zditi dauk site, atte mon kälkib paijas räs-
fotowet. Witaden timen muddon päti M.
kam mo söngoi ja jätti, atte tat puotšes lei
sitam muina hälet. Mon tjuodtjelib talla
paijas ja kältiib so lusa. Käffe pätib, jätti
sodn: Pädneštetam i le tast kukkan. Mon
kättjatib jus sodn lei ädna waiwit kuttam
tan ijan ko sodn tal jabmemeb nau latta
tābdi? Sodn wasteti: ib le akteb kenna wai-
web adnam; jutte leb wuoidnam etjel HERN.
KWB tšelles kronoines kum, ja Wlde här-
logwuot lei aiwe fluores. Mon leb tjuod-
tjom Wlde stolen auten ja tjerom Wlde juolki
luoren; walla Sodn erit-sakkarti kadnjeli-
tam, walbi mo kätast, rappi ašt kirjeb ja
jätti: Räkka! Mon lakkib ja awoin aitsib
mo nammab tjaletum elemen kirjese. Men
jättib: ah man hausseseh niäläh, kuteh, tai
jabment sāngosne wälähemem Jesusen wä-
nai, päddäb nau keppesen ja awoin teuma-
sen takkeh! Sodn wasteti: HERNKÄ pajas
tunji takka armob šjaddet jabmat sāngosne,
te pe kälkäh todn aitsset ja tābdet atte tat
le änaab ko niälö! Ko leime kukkan hälemeb
adnam Jubmelen kukkan kiertieswuoten, ar-
mon ja armokeswuoten pir suddari wuost,
ja Wlde kareswuoten pir etselastis, siti sodn,
atte ibbietes räkälmas kalwai adnetomet,
juol ai talla šjaddei. Räkälmas päddän,
tjuodtjoi sodn puolwais nain sāngosne. Kut-
tef siti ajetet so ja jätti: Wäläheh todn,
kuteh

kuteh leh nau sjeptsjes ja káwanum; walla
 sodn wasteti: Ah! pajet dauk ai kropsam
 wuofetet Zubmeli kuttebke árob ja bewetu-
 seb, to anje matta, gruoptesne i matta tab
 takket. Rákkolwasen mangelen kiti sodn kai-
 pit, kuteh so teti lijen kuttebke pargob ad-
 nam, ja sawati sijen paijel Zubmelen puore-
 sjuognaduseb. Munji játti sodn: Zubmel le
 munji nau armokes, atte kropsam-i kufke-
 but weja qwebdet taggar salognuoteb. Sodn
 kiti mo waimosikt ja játti: Almesne kálka
 tat pargo ja muode maksetowet, juob tobn
 Zubmelen tet leh adnam hájos same manan
 autest. Mon mannab autelen, ja kálkab a-
 woina wuoidnet to mangelen pátet. Mo
 Állan kátab piejei sodn njalmas nal, ja
 rákkáli, wai sodn i lulu waiwet tate muo-
 dest, juob anje sunji sjadditjei, tassa to krops-
 gruoptai piejetowet. Tasse játti sodn: Te pe-
 tist árröt puorist kálkab, kuteh tasne lepet!
 Sardnoset katkiti maggar jastatusein ja a-
 woin tat jabma, kuteh le karmes jabmeme ja
 ádtjo jabmet. HERNAN. HERNAN
 Jesus mo kádnesteje pajus tije kálkit jab-
 met taina sabma awoin, maina mon jab-
 mab!

Tasse kiti sodn, atte Zubmelen bewetu-
 sei átt idietes laulom kálkai laulotowet ja
 miše takkime náu. Tasse sodn idtji wele
 maitet hálei, ainat wállahi sjawot ja ádaji
 ánekats pádbots mangelen tappatum tjalmi
 ja mállot piejettum kátaiti.

Mab puoretameb tat Albe karmeteme jab-
 memi ja tjabbat jabmem pargei taiti, kuteh
 tab

tab muoidnin ja kalli, kuteh suptsestemes
ton pira kullin, tab mon ib pakoi lum sard.
notet matta. Mo tjalmeš tábboš sadnjelist,
ko mon so muitajeh, ja mo maimo tábda
puorist, man sadnaseš litjah tab pakoh:
Salogah läh tah, kuteh **HENRIK** jab,
meh!

Theophilus Gran,

Profa ja Antikoppera Pitesne.
